

In herinnering aan

Stieny Fleuren-Meij

weduwe van Wim Fleuren

Geboren op 31 oktober 1933 te Beek-Ubbergen

Gestorven op 27 maart 2025 te Beek-Ubbergen

Als tweede werd zij geboren in het gezin Meij.

Opgegroeid in een liefdevol gezin van 5 kinderen aan de Waterstraat in Beek-Ubbergen waar beide ouders een groot bedrijf hadden (wasserij Peters-Arts).

In het oorlogsjaar 1942 is haar vader aan hartfalen overleden. Haar moeder kwam er samen met haar kinderen alleen voor te staan. Stieny was toen pas 9 jaar.

Bij toeval is zij ontsnapt aan het bombardement op Nijmegen in februari 1944.

In september 1944 zijn ze gevlucht vanuit Beek naar Persingen.

En in november 1944 geëvacueerd naar Hoge- en Lage Mierde.

Bij terugkomst in het voorjaar van 1945 kwamen ze terecht in een verwoeste omgeving en moest alles weer opgebouwd worden.

Ondanks alles heeft zij een plezierige jeugd beleefd.

Stieny is gestart met de huishoudschool. Hierna volgde zij de verpleegsters opleiding in Utrecht en daarna was zij werkzaam in het Catharina ziekenhuis te Arnhem.

Tijdens de Wylerse kermis leerde Stieny via Jaap Meij en Riet Fleuren, Wim Fleuren kennen.

In 1958 traden Stieny en Wim in het huwelijk. Ook dat jaar kregen zij de sleutel van hun zaak Hotel-Café-Slijterij De Watertoren.

In 1959 werd hun dochter Dian geboren en in 1961 hun zoon Geert. Zij vormden een hecht gezin.

Vele mooie herinneringen aan de zaak, de vakanties naar het Sauerland, het Ahrdal en Moezel en de gezellige carnaval in Groesbeek.

In 1983 zijn ze gestopt met de zaak.

Vanaf 1986 verhuisden ze naar een kleinere woning aan de Watertorenweg iets verderop. Hier heeft zij 37 jaar met veel plezier gewoond.

Samen genoten Stieny en Wim van de vele vakanties en uitjes in de omgeving met vrienden en familie.

Na het overlijden van Wim in 1999 heeft zij de draad weer goed opgepakt en werd zij actief op de achtergrond. Ruim 20 jaar penningmeester van Biljartclub Vriendenkring, koffiedame bij Edelweisz op de vrijdagavond, mantelzorgster voor mevrouw Peters en vrijwilliger bij Stichting Heemkunde Berg en Dal.

En ook bleef ze zeer betrokken bij het wel en wee van haar kinderen, kleinkinderen en uiteindelijk ook haar achterkleinkinderen, want daar kon ze de laatste tijd ontzettend van genieten.

Vanaf 2023 kon Stieny niet meer zelfstandig wonen. Zo kwam ze eerst in 't Höfke terecht in Beek-Ubbergen. Na een jaar leek ze een klein beetje haar draai te vinden toen ze ongelukkig viel en haar bovenbeen brak en niet meer terug kon naar 't Höfke. Zo kwam ze in Kalorama terecht, waar ze iedere keer wat zelfstandigheid langzaam inleverde.

Stieny heeft een mooie leeftijd van 91 jaar bereikt. We hebben mooie herinneringen die we meenemen. We gaan haar missen.

Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen